

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KLATERWIJK

(Breezeblock Park)

Tragikomedie in twee bedrijven

door

Willy Russell

vertaling : Vic Ribbens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2000
Nr.1728

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd.

Enkele dagen voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteursrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

TARIEFCODE B1

Opgelet : De vertaalrechten dienen aan Sabam te worden betaald.

Breezblock Park cop. 1978 by W.R.Ltd.
Cop. vertaling Vic Ribbens

All rights whatsoever in this play are strictly reserved and all rights other than the amateur rights in the Dutch language are handled by MARGARET RAMSAY LTD., Goodwin's Court, St. Martin's Lane, London WC2N 4ll, England.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

1.

P E R S O N A G E S (4 dames - 5 heren)

Betty
Syd, haar echtgenoot
Sandra, hun dochter
Tom,
Vera, zijn echtgenote
Reeny,
Ted, haar echtgenoot
John, hun zoon
Tim, verloofde van Sandra

EERSTE BEDRIJF : Bij Betty thuis; Kerstavond.
TWEEDE BEDRIJF : Bij Reeny thuis; Kerstdag.

TIJD : het heden.

EERSTE BEDRIJF

In een huizeblok "Sociale woningen". We zien het huis van Syd en Betty Dobson. We zien een voordeur die toegang geeft tot een kleine hall en het begin van de trap.

Links is de voorkamer, type : moderne living.

Rechts is de keuken en de achterdeur.

In de hall zijn twee deuren: één naar de living, één naar de keuken.

Vanuit de keuken is een deuropening die verbinding geeft met het uiteinde van de living.

De kamer mag niet vulgair zijn.

Ze moet hebben : - een vast tapijt

- kleuren T.V. (die zonder geluid, gans het stuk aanstaat.)

- schilderij met Japanse Dame

- een electrisch verwarmingstoestel dat een open haard immiteert.

- een radiogramfoon

- een kast met glazen deur

- een drie stuks salonameublement

Er staat een kerstboom in de kamer en bij het begin is Betty de laatste hand aan de versiering van de boom aan het leggen.

(De kerstboom is een zilveren namaakgeval.)

De deur die uitgeeft op de hall en de trap staat open en Betty gaat in de hall en roept naar boven.

BETTY : Syd ! Syd ! Zijt ge klaar ?

(We horen een gegrom van boven)

Ze gaan allemaal direkt hier zijn, zenne. Ze gaan allemaal hier zijn als ge niet voortdoet.

SYD : (Stem) Klaar ! Klaar ! Wat kan dat nu kwaad als ik niet helemaal klaar ben. 't Is alleen maar ons familie die komt, 't is de koningin niet.

BETTY : (Stapt op onderste trap)

Fabiola zou me niet kunnen schelen. Maar ons Reeny, da's wat anders. Ik wil niet dat gij maar half aangekleed zijt als zijt komt.

SYD : (Verveeld) Klaar ! Klaar !

BETTY : (Draait om naar de living te gaan maar stopt en gaat een paar treden de trap op.)

Ja, ja, voor u is 't klaar. U kan het niet schelen dat ge haar de kans geeft om mij te biskeren.

(Draait om naar beneden te komen, denkt plots aan iets en draait terug. Zacht - dreigend)

- BETTY : En luistert. Ge gaat niet beginnen lullen over de prijs van mijn nieuw salon. (pauze) Hebt ge 't gehoord, Syd ?
- SYD : Hoe kan ik nuzeggen hoeveel dat salon gekost heeft als ik het zelf niet weet.
- BETTY : (ongeduldig)
Gij weet maar al te goed hoeveel dat gekost heeft. Gij hebt er voor getekend in de winkel.
- SYD : Ja, ik heb er voor getekend. Maar als ik tekende kostte het 15 zakken. Als madam Devlin hier was verleden week waren er al 10 zakken bij en als gij het aan Barbara Mac liet zien was 't al 30 duizend ballen. 't Is niet te verschieten dat ons land kapot gaat door inflatie.
- BETTY : Zoudt ge nu niets krijgen. Hoe kan dat nu in godsnaam maar 15 duizend frank gekost hebben ?
- SYD : Dat stond er op de faktuur.
- BETTY : (Meer en meer geambeteerd)
Ja, ja, doe maar voort, doe maar voort...
- SYD : Dat stond er toch....15 zakken...
- BETTY : Hoe ben ik nu toch getrouwd geraakt met zo een lompe ? 15 duizend frank plus den intrest voor de afbetaling, plus den B.T.W., plus de kosten voor het leveren, plus de speciale shampoo om het te kuisen, 15 duizend frank, mijn gat. Dat salon kost minstens 30 duizend frank.
(gegrom van boven)
Hebt ge het gehoord. 30 duizend frank en gene frank (centiem) minder. Knoop het in uw oren.
(Betty komt van de trap en gaat in de living - keert terug naar trap en roept naar boven.)
Als gij Reeny de minste kans geeft mij belachelijk te maken heb ik het zeel aan.
(Mompelt tegen zichzelf terwijl ze de kerstboom schikt. Men ziet nu Sandra die in de keuken een boek zit te lezen.)
En zij verroert geen vin om eens te helpen. Nooit niet zij. De laatste tijd niet. Denkt dat ze zo maar haar eigen gang kan gaan. Ik word er een beetje mottig van.
(Gaat een stapje achteruit en bekijkt de boom. Ze roept naar de keuken.)
Sandra. Sandra, kom eens hier.

SANDRA : (Die niet opkijkt uit haar boek)

Wat ?

BETTY : Kom nu eens hier.

SANDRA : Wat ? Ik ben aan het lezen.

BETTY : Sandra ! 't Is kerstavond, ge gaat toch niet zitten lezen met Kerstmis. Kom aan, kom nu eens zien.

(Sandra legt tegen haar zin het boek neer en komt naar voor.)

SANDRA : Wat ?

BETTY : (Kijkt naar de boom, glimlacht, vleiend fier)

Ziet eens. Bezieet hem eens goed. (pauze) Gij hebt altijd van een kerstboom gehouden, hé ? Is hij niet prachtig dit jaar ?

SANDRA : Ik versta niet waarom dat ge uw geld verspilt, ma.

BETTY : (Wordt stillaan kwaad)

Begint nu weer niet. Begint nu weer niet opnieuw met die rommel Sandra. 't Is goed geweest. 't Is Kerstmis en begint nu weer niet met die rommel.

SANDRA : Welke rommel ?

BETTY : Gij weet het goed genoeg: al die...kritiek. Ik heb er echt mijn buik van vol.

SANDRA : Bezieet dat nu. Ge kon toch minstens nen echten boom gepakt hebben.

BETTY : Doe niet zo stom ! Wie koopt er tegenwoordig nu nog een echte boom ? Echte bomen zijn ouderwets. En daarbij...ze rieken.

SANDRA : Ja. Van een echte boom moogt ge verwachten dat...

BETTY : Ik ga met u niet discutereren, Sandra. Ik wil mijn huis proper hebben en niet dat 't riekt gelijk in een bos.

(Sandra zucht, gaat richting keuken. Betty neemt iets uit de kast.)

BETTY : O.K.... heel knappe, als hij moet rieken, hier se.

(Ze brengt een spuitbus tevoorschijn en bespuit de boom royaal)

SANDRA : Wat is dat ?

BETTY : Dat is de reuk van echte bomen.

(Houdt de bus in de hoogte) Dennegeur, lekker . (Ze snuift)

(Sandra herneemt haar gang naar de keuken)

SANDRA : Ik heb het u al eens gezegd ga - zo'n rommel is alleen maar bedrog.

BETTY : (Volgt haar naar keuken)

En ik heb u al gezegd dat ik die rommel niet meer wil horen.
't Is al genoeg dat ik heel het jaar uwe kritiek moet slikken,
maar nu is het kerstmis en ik wil niks niet meer horen.

(Sandra maakt een sussend geluid en wil haar boek terug opnemen.
Betty is echter vlugger. Betty leest de titel.)

BETTY : "De lange mars van het kapitalisme". Wat is dat nu weer voor een boek ?

SANDRA : (neemt het boek)

Een moordverhaal, ma.

BETTY : (Bezig in de keuken)

Ik heb u verwittigd over al dat lezen. Gij gaat uw ogen verknoeien als ge zo voortdoet.

(Sandra gaat naar de deur die op de trap uitgeeft)

Waar gaat ge nu weer naar toe ?

SANDRA : Naar boven.

BETTY : Naar boven. Naar boven. Gij woont tegenwoordig precies boven.

(Ze begint Sandra te volgen, verandert van gedacht en glimlacht in plaats daarvan naar de boom. De glimlach verandert langzaam in een peinzende uitdrukking.
Syd komt achter haar binnen. Hij draagt alleen een broek en een onderhemd. Hij droogt zich met een handdoek. Hij begint te snuiven. Betty kijkt naar de boom.)

BETTY : En vroeger had ze zo graag kerstmis.

(Ze schikt kaarten op het buffet. Syd, nog steeds snuivend, nadert de boom.)

SYD : Dien boom stinkt. Is mijn hemd gestreken ?

BETTY : Heb ik ooit de was beneden bewaard ?

Hebt gij ooit in deze kamer de was zien ophangen ?

SYD : Wat ?

BETTY : Uw hemd is waar dat uw hemden altijd zijn. In de droogkast.

En zoudt g'er nu astenblijft een willen aandoen. Ik heb u ver-

wittigd. Gij loopt niet in uwe halven blote als er mensen komen.

SYD : (Steekt een sigaret op)

't Is alleen maar familie die komt, daar gaat niemand iets op zeggen. Hoe dikwijls zijn wij al bij onzen Tom geweest dat hij in zijn onderlefke liep ?

BETTY : Bij onzen Tom zijn ze dat gewoon. Hier niet. Hier is 't gezinshoofd geen alkolieker.

SYD : Onzen Tom is gene alkolieker. Hij drinkt alleen al eens gere een pintje.

BETTY : Syd. Hebde gij een medische opleiding gehad ?

SYD : Nee...Maar alleman kan toch zien dat...

BETTY : Ik spreek niet over alleman. Was ik een verpleegster of was ik er geen ?

SYD : Ja, maar...

BETTY : Ja maar niks. Onze Tom heeft serieuze drankproblemen.

SYD : Betty...!

BETTY : Weet ge wat hij voor ons Vera hare kerstmis heeft gekocht ?

SYD : Nee.

BETTY : Awel, ik wel. Zes flessen whisky.

SYD : Ons Vera drinkt gene whisky.

BETTY : Just. En daarbij, ge weet dat ge uwen auto moest wegdoen voor uw gezondheid. Ik weet niet wat gij denkt dat ge doet door in uw onderlefke rond te lopen in 't putteke van de winter... Natuurlijk, als ge naar mij geluisterd had over de chauffage, dan zoude nu gezond zijn.

SYD : Ah...

BETTY : Let maar niet op mij. Doe maar of dat ik niet besta. Maar ik heb al verwittigd - voor ne man in uw conditie kan een valling fataal zijn. Maar dat trekt gij u niet aan hé. Gij denkt alleen maar aan uw eigen.

SYD : Maar...'t is toch alleen maar mijn eigen dat ik er kwaad mee doen.

BETTY : Gij hebt geen consideratie. Gij zou het dik in orde vinden als ge stillekes ging in uwe slaap. Maar wie zou er dan moeten wakker worden...met een lijk naast haar ?

(Betty naar keuken. Van buiten horen we kerstliederen zingen.)

SYD : (Goedhartig lachend)

Eh. Betty, luistert eens !

(Van buiten horen we :

TOM & VERA : De herderkens lagen bij nachte...

Zij lagen bij nacht in het veld

Zij hielden vol trouwe de wachte

Zij hadden hun schaapkens geteld

Daar hoorden zij d'engelen zingen

Hun liederen helder en klaar

De herders naar Betlehem gingen

't Liep tegen het nieuwe jaar.

SYD : Zeg...geef eens wat nikkel, dan kan ik het hun geven.

BETTY : Dat zulde goed laten.

SYD : Waarom nu ?

BETTY : Omdat dat die schoelekes van op 't hoekske wel zullen zijn.
Daarom.

SYD : Maar Betty, schatje... 't is kerstmis.

BETTY : Syd, schatje, die joeng zijn al aan 't zingen van in juli.

SYD : (zuchtend) Vrede op aarde...

BETTY : Wat wilde daar nu weer mee zeggen ?

SYD : (Gaaf weg om zijn hemd te halen)

Nikske, nikske.

BETTY : (Volgt hem tot onderaan de trap)

Gij gaat niet beginnen hé. Gij moet mij niks vertellen over kerstmis. Ik weet heel goed wat kerstmis betekent. Maar die schoelles van 't hoekske krijgen hier gene rotte frank. (bal)

SYD : (stem) O.K. Betty. Maar 't zal mijn schuld niet zijn als ze een baksteen door de ruit gooien.

BETTY : Dat durven ze toch niet.

SYD : (stem) Niet durven ? Ze zijn verleden week voor 't gerecht moeten komen omdat ze een politiecar gestolen hadden.

BETTY : (ferm) Aan dees huis durven ze niets doen. (hoopvol) Aan dees huis niet.

(Van buiten horen we : 'Hoog huis, laag huis
Daar woont een gierige pin in huis.")

BETTY : Waar is na begot mijne portemonnee ?

(Ze loopt als dol rond en vindt tenslotte haar portemonnee onder een kussen.)

Dat zouden ze moeten verbieden. Dat is niets anders dan afpersing.

(Gaat naar deur) Ze zouden ze moeten opsluiten.

(opent de deur) Oh....'t zijde golle.

(begroeting, ze roept naar boven)

't Is klaar Syd, 't waren geen zangers....'t Is onzen Tom en ons Vera.

Ge hadt mij echt efkes liggen. Ik dacht efkes dat het de kinnekes van de hoek waren. Ik wou ze juist vragen om efkes binnen te komen.

TOM : (Is al tamelijk in de olie, draagt kerstgeschenken)

Ik durf wedden dat ge dacht dat ge een paar frank zou moeten afdokken. Ik durf wedden dat dat bijna uwe kerstmis had verbrod hé. (lacht) Hé ?

BETTY : (Kan er niet om lachen)

Wat wilde daar mee zeggen ?

VERA : (Helpt Tom uit zijn jas. Zijn toestand en de pakjes in zijn hand maken het moeilijk.)

Trekt u van hem niets aan Betty. Ze hadden al om half twaalf gedaan vandaag. En hij is er van dan al aan 't invliegen.

TOM : (Is nu uit zijn jas, slaat zijn armen rond Betty en roept)

Vrolijk kerstmis, zuster.

(Knuffelt haar, doet een stapje achteruit en glimlacht)

BETTY : 't Is nog maar kerstavond, Tommy.

TOM : Dat is toch niet waar zeker ?

BETTY : Kerstmis begint morgen.

TOM : Awel....in ieder geval, ik ben blij dat ik u zie.

BETTY : Ik verschiet er van dat ge dat nog kunt.

(Gaat naar voordeur)

TOM : Waar is de Syd ?

BETTY : Zijn eigen aan 't aankleden.

TOM : (Wrijft zijn handen)

Ah...wat denkt ge van een glaasje terwijl we wachten ?

VERA : Tommy ! Oh Betty, 't ziet er hier prachtig uit...hé Tommy.

Daar is iets veranderd hé. Wat is het ?

(Betty staat bij de canapé en glimlacht bescheiden. Vera gilt plots van verrukking.)

VERA : Oooo...Betty. Ge hebt uw nieuw salon. Oh, 't is echt schoon

Betty.

(Gaat er op zitten om te testen, geraakt in extase)

Ooooo....Wat een comfort...wat een luxe. 't Is voor zo in slaap te vallen.

TOM : 't Zou te schoon zijn.

VERA : 't Is precies dat ge...precies dat ge op een wolk zit. Dat is

het. 't Is precies dat ge in een wolk wegzakt.

BETTY : Dat komt door de speciale luchtzakken hé. We wilden eerst ne goeiekopere kopen maar gelijk als we den deze zagen met die speciaal "Winterbed Honeycombe" luchtzakken...dan kon ik het niet laten. Als ge echt comfort wilt denk ik dat het de moeite is wat meer uit te geven.

VERA : Oh, 't is juist een wolk, Betty. Zit eens neer, Tommy. Probeer eens.

TOM : Ik zijn maar bang dat het zal beginnen regenen. (port de canapé)

Wat heeft u dat gekost ?

VERA : Tommy !

TOM : Ik vraag ons Betty alleen maar wat 't gekost heeft.

BETTY : Ge moogt eens raden. Vooruit Tommy, raad eens.

(Wat zal 't zijn. Wat denkt ge ?)

TOM : Bier gewoonlijk, maar al wat dat ge in huis...

VERA : Denken, niet drinken. Betty klapt over die canapé.

TOM : Oh ! Awel er...laat eens zien...

(Beklopt en inspecteert, doet het uitgebreid en overdreven, tuit de lippen, schudt het hoofd)

Ik weet het niet... ik wil zeggen met dees dinges hangt het van de leverancier af. Ik bedoel, als het van een winkel in de stad is, awel... (schudt het hoofd) Maar aan den andere kant, als het van een camion gevallen is...

VERA : (Stil, dreigend)

Ik verwittig u, Tommy...

TOM : Ik denk dat dat u een paar frangeskes lichter heeft gemaakt. Ik ben blij dat het niet uit mijne portemonnee komt. Als ik moet schatten, Betty, ik wil zeggen, ik zit er tien tegen één naast, maar ik zou zeggen dat dat salon Betty, niet minder moet gekost hebben dan vijf duizend frank.

VERA : (Komt er snel tussen)

Let maar niet op hem, Betty, hij is stom. Hij weet immers niets van meubelen.

TOM : (Gaat naar de deur en roept naar boven.)

Syd,...kom aan, Syd, wij zitten op u te wachten...komaan, ik wil u uw kadoke geven.

SYD : (Verschijnt onderaan de trap. Ze groeten mekaar. Syd gaat naar voor.) Vanavond al kadokes ?

TOM : Dat 't verrekt. Waarvoor zouden we wachten. Hier sé, Syd, da's voor u. (Geeft pakje)

SYD : Merci zenne, Tommy. Maar dat hadt ge nu echt niet moeten doen. (begint uit te pakken)

TOM : En dees is voor ons Betty... een speciale kado. (geeft pakje) Zijt voorzichtig Betty. 't Komt helemaal uit Holland. Ik heb dat speciaal voor u gekocht als ik daar was voor het autosalon. We hebben geen auto's gezien maar wel goed gelachen...

VERA : God weet wat heeft hij voor u gekocht Betty. Ik heb hem dees jaar de kadokes laten kopen. Ik kon niet weg van 't werk. Ik hoop dat ze goed zijn. Hij wou ze zelfs niet laten zien. Hij heeft ze zelf eigenhandig ingepakt.

(Syd heeft zijn geschenk uitgepakt. Het is een veiligheidsslot voor een auto. Tommy straalt van zelfvoldaanheid.)

SYD : (twijfelend)

Wel...eu tja... Merci Tom...dat is heel vriendelijk.

VERA : Wat is 't ?

SYD : 't Is een veiligheidsslot. Voor een auto, Vera.

VERA : (tegen Tommy)

Gij zijt zo lomp als 't achtereind van een varken. Gij lomp kanon ! Luisterde gij nu nooit niet naar wat dat ik zeg ?

(Syd bergt het inpakpapier weg)

TOM : Alleen als ik er niet tussenuit kan.

VERA : Ik heb u twee weken geleden al gezegd dat Syd zijn auto moest wegdoen. Ik heb u over zijn toestand verteld.

TOM : Den auto weggedaan ?

BETTY : (Stelt het uitpakken uit om zich in het gesprek te mengen)
Tommy. Tommy, ge wilt toch niet zeggen dat ge verwacht dat u schoonbroer zou rijden in zijn toestand.

TOM : Hij ziet er toch goed gezond uit.
('t Is een bloem op 't veld)

BETTY : Voor een onge oefend oog misschien, Tommy. Maar na een aanval kan uw uiterlijk bedrieglijk zijn.

TOM : Wat mankeert er Syd ?

SYD : (Zucht en gaat zitten)
Ik wou dat ik het wist, Tom.

TOM : Maar wat heeft den dokter gezegd ?

BETTY : Den dokter ! Den dokter ! Wat zou den dokter daarvan weten ?
Die stomme dokter zei dat het indigestie was.

SYD : Dat heeft hem gezegd, Tom.

BETTY : Maar als hij uit de spreekkamer kwam heb ik hem efkes gezien, efkes maar hé, Syd !

SYD : (wordt bleek) Ja Betty.

BETTY : En ik heb direkt gezegd, op dezelfde moment, indigestie, goed zot, die man is een wandelende hartziekte. Bezie hem maar eens

goed, Tommy, beziet hem maar eens.

(Syd zit nu volledig in de put)

't Kan ieder moment zo ver zijn, ieder moment, hé Syd ?

(Syd knikt moeizaam. Tommy schudt het hoofd.)

TOM : Daar had ik geen gedacht van, Syd.

BETTY : Een leek kan dat ook niet hebben, Tommy, maar voor iemand die getraind is in diagnoses stellen is het zo duidelijk als iets.

TOM : Denkt ge gat dat verstandig is; Betty, 't beter te willen weten als den dokter ?

VERA : Maar ons Betty was verpleegster, Tommy.

TOM : Dat weet ik, maar toch...

VERA : Ge waart een gediplomeerde in...

BETTY : Een gediplomeerde in de verpleegkunde ? Neje, ik was veel hoger Vera. Ik was brankardierster.

TOM : Een brankardierster ?

BETTY : Als ge mijn behandeling in dees geval in twijfel gaat trekken, Tommy...

TOM : Maar Betty, den dokter...

BETTY : (wuijft hem weg) Spreekt mij niet van de doktoors want ik heb er genoeg van gezien achter de schermen, Tommy.

VERA : Hij ziet er echt ziek uit, hé ?

BETTY : 't Geeft niets Vera, ik weet wat ik hem moet geven.
(gaat naar de keuken)

TOM : (Knielt voor Syd en spreekt zachtjes tegen hem)
Sorry voor dat stom slot Syd. Ziede, ik wist niet dat ge den auto hadt moeten wegdoen. Maar 't kan nog van pas komen zene.
(Houdt slot omhoog) Als ge eens wat rust wilt kunt ge het nog altijd rond Betty hare mond klemmen.

BETTY : (Komt binnen met een glas whisky. Ze geeft het aan Syd.)
Kom aan, Syd, drink dees.

TOM : Dat is dus de manier om in dees huis aan drank te geraken.

BETTY : Syd zal u direkt iets te drinken geven, Tommy.

VERA : Vergeet hem met zijn drinken Betty. Doe liever u kadoken open.
Ik zit op hete kolen om het te zien. Als het navenant de kado
voor de Syd is heeft hem voor u tien tegen één after shave
gekocht.

BETTY : (Herneemt het uitpakken van haar geschenk)
Lieve god, ge hebt het goed ingepakt, Tommy.

TOMMY : Ik heb het u gezegd, Betty. 't Is een speciaal kadoke.

(Tenslotte komt er een op batterijen werkende vibrator te
voorschijn. Ze bekijkt het, niet geschokt maar in verwarring.
Ze weet niet wat het is. Vera slacht Tommy af in stilte.)

TOMMY : (lachend) Fantastisch hé, Betty. Ik wist dat ge het goed zou
vinden. Fantastisch hé. (lacht)

BETTY : 't Is heel schoon, Tommy. En, wat is het eigenlijk ?

TOMMY : Wat dat het is ? Gij zijt ne nummero Betty. 't Is ne nummero,
ons Betty hé ?

(Lacht, stoot Vera aan met elleboog)

't Is een elektrisch orgaan, Betty. (lacht)

BETTY : Nee, serieus, wat is het ?

TOMMY : 't Is een dingeske, hé.

BETTY : Wat ?

TOMMY : (Traag en duidelijk)

Een vibrator !

BETTY : (klein lachje) Oh, natuurlijk. En waarvoor gebruikt ge dat ?

TOMMY : (Realiseert zich dat ze het echt niet weet)

Wat ?

BETTY : Voor wat gebruikt ge dat ?

TOMMY : Voor wat dat ge dat gebruikt ?

BETTY : Ja.

TOMMY : (niet op zijn gemak)

Awel, ziet ge, ge gebruikt het voor....wel, ziet ge voor, ehm...

Awel, hier zie

(Grist de vibrator uit haar hand, grijpt Syds glas, steekt de
vibrator in de whisky, schakelt hem aan.)

Ge gebruikt het om drank te mixen. 't Is een draagbare, automa-
tische drankmixer, een shaker op een stok. Dat is 't laatste